

عنوان مقاله:

اثر درمان فراشناختی بر آمیختگی فکر و باورهای فراشناختی منفی در بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر

محل انتشار:

ششمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیده آیدا موسوی مقدم - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

منصور پیرامی - گروه روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

عباس بخشی پور - گروه روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

حسن حمیدپور - دکترای تخصصی روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اختلال اضطراب فراگیر اختلالی شایع و ناتوان کننده است که با نگرانی گسترده، مفرط و کنترل ناپذیر مشخص می شود. هدف پژوهش حاضر بررسی میزان کارایی درمان فراشناختی ولز در بهبود باورهای فراشناختی و آمیختگی فکر در افراد مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر بود. این پژوهش در چارچوب یک طرح مطالعه تک موردی از نوع خط پایه چندگانه، بر روی پنج بیمار مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر (2 مرد و 3 زن) اجرا شد. آزمودنی ها در مرحله پیش از درمان (خط پایه) و جلسه آخر درمان (پس آزمون) و دوره پیگیری 6 ماهه، پرسشنامه فراشناخت ها (MCQ-30) زیرمقیاس باورهای فراشناختی منفی و پرسشنامه آمیختگی فکر و عمل (TAFS) را تکمیل کردند. یافته های مطالعه نشان دادند که درصد بهبودی نمونه پژوهش به لحاظ بالینی معنادار بود. بر مبنای نتایج حاصل، درمان فراشناختی در کاهش باورهای فراشناختی و آمیختگی فکر افراد مبتلا به این اختلال اثربخش است.

کلمات کلیدی:

اختلال اضطراب فراگیر، درمان فراشناختی، آمیختگی فکر، باورهای فراشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732382>

